

וימת הארץ על פניה הארץ אביו בארץ מולדתו באור
כשדים ויקח אברם ונתן לו להם נשים שם אשׁר
אברם שרי ושם אשׁר נזיר מלכתה בה הארץ אמר
מלךך יאנו יסכה והתני שרי עקרת אין לך ולך
ויקח הארץ את אברם בנו ואת לוט בנה הארץ אמר
בנו ואת שרי כלתו אשׁר אברם בנו ויצאו אתם
מאור כshedim לכלכת ארצתה כגען ויבאו עד חרב
וישבו שם ויהיו ימיה תרחת אחמש שנים ומאותים
שנה וימת הארץ בחרן

ויאמר ידוע אל אברם לך לך מארצך וממולדתך
וambil אברך אל הארץ אשר ארא לך יאשר לך
אדוול ואברכך לאגדלה עמר ויהיה ברכה ואברכך
مبرכך ומוקלך אברך וצברכו בר כל משפטך
וזאמה ויכך אברם כאשר דבר אליו יהוה ויכך
אתו לוט ואברם בנו אחמש שנים ושבעים שנה
ונצאתו מהרן ויקוז אברם את שרי אשׁר זא
לוט בז איזו ואת כל רכושים אשר לבשו ואיש
לנפש אשר עשו בחרן ויצאו לכלכת ארצתה כגען
ובאו ארצתה כגען ויעבר אברם הארץ עד מרים
לכם שע אלין מורה והכגען אל הארץ ורא יהוה
אל אברם נאמר לזרעך אנת את הארץ זאת ויבן
עם מזבח ליהוה היראת אליו ויעתת נישם הדרן
מקדים לביה אל לוט אהלה בית אל מים ויבש
מקדים ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה ויסל
אברם הולך וסע הדגשה

ויהי רעב הארץ וירד אברם מצרימה לארץ שטן
לי כבד הרעב הארץ ויהי נאשך דקלר בענין
מצרים ויאמר אל שרי אשׁר הגד נא דעתי נ
אשר יפת מראת את ויהיה כי יראו אחר המצרים
ואבריו אשׁר זו זאת והרואתי ואחר ילו אמרי לך
אותך את למשׁן יטב לי בעבורך וויזה נפש
תכלך ייחדי כבוי אברם מצרימה וירא המצריים
את האשׁה כי יפה הו מאיד וירא אותה שרע
פרעה יהללו אותה אל פרעה ותקה האשׁה ביה
פרעה ולא ברם היטלב בעבורך יהללו כן
ובקר ויזמירים ועבדים ושפחתה יאתנה וגמלים
וינגע יהוד את פרעה גאים גדים יאת ביהו על
דבר שרי אשׁר אברם ויקרא פרעה לא אמרם
ויאמר מה זה אתה עשית לי כמו לא הגהה לך
אשר הו לא יכולה אמרת אותה קה וילך ויזע עליו פרעה
אנשים ויעלוזו אותו ואת אשׁר יאת כל אשר כי